

1 číslo stojí len 2 hal.

Ročník III.

V Uh. Skalici, dňa 25. februára. 1905.

Číslo 8.

„POKROK“ vyehodi každý piatok

Adressa pre všetky zásielky:

Jozef Teslík Uh. Skalica (Szakoleza).

Oznamy (inzeráty) účtujú sa levne a
platia sa vopred.

POKROK.

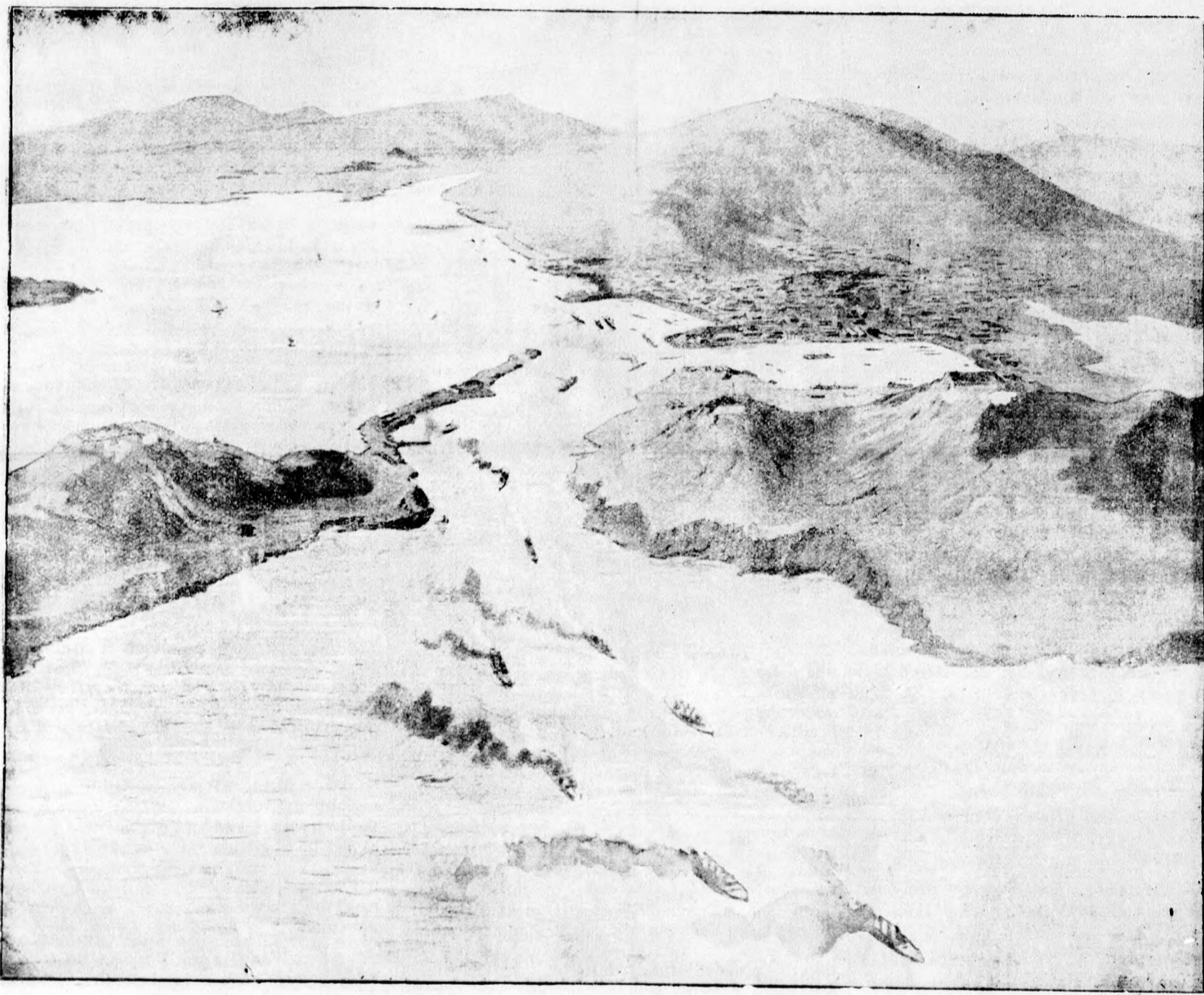
Predplatné poštou :

Na celý rok 2 kor. — Na pol roku
1 kor. — Jednotlivé čísla v expedícii
a pri zásielkach najmenej 20 výtiskov
stojí 2 hal.

Predplatné do cudzozemska 5 kor.
Bezmenné a nevyplatené dopisy sa ne-
prijímajú.

Týždenník venovaný ku poučeniu a vzdelaniu slovenského ľudu.

Pohľad na prístav Port-Arturský

Prístav Port-Arturský je už prírodou tak vybraný k svojmu účelu, že sotva sa mu podobný na zemeguli. Prístav je vlastne záliv morský, zabiehajúci do pevniny. Zem je nepravidelne rozorvaná, a do trhliny je vniknutá voda zo širého mora.

I na našom obrázku vidno trhlinu, zemské jazyky, a medzi nimi vodu. Okolie je obtočené skalami, horami, na týchto vidno forty, pevnosti, ktoré chránia vchod do prístavu a ovládajú celé okolie.

Uplatnujte vždy a všade heslo: „Svoj ku svojmu!“

Velebnému báčinkovi od Trnavy.

(Otvorený list.)

Jeden velebný báčinko sa na nás mladých kaplanov veľmi nahneval a v jednom „katolíckom“ (?) časopise, v „Magyar Állam“ nám do vlastizradcov a našemu „Pokroku“ a „Slovenskému Týždenníku“ do luteránov vyvádaval. Boli ho, že nie sme dost vlastenecky vychovávaní, že sme rebelanti, nevieme tak, ako on volakedy päty lizať a po zemi sa plaziť, že sa osmelujeme mať samostatnú mienku, a na konci svojho listu búcha do všetkých cirkevných autonomii, vynadáva im, sotrel by ich jedným škrknutím pera a správu cirkvi by všetku odovzdal slávnej vláde.

Toto píše jeden katolícky kňaz z ostrihomskej diocese, vo XX. storočí, v dobe, keď na celej čiare sa myšlienka demokratizmu uplatňuje, keď učenie Kristovo nie v prázdnych slovách akých sme posiaľ očuli až po krk ale v skutkoch hľadáme aj my, aj náš ľud.

Báčinko velebný! dobré ráno, ráčili ste bubinkať sladko, a krome vášho lajbžurnalu „Magyar Állam“ ste nič iného nečítali.

Ako môžete také veci potárať o nás mladých kňazoch? Že vraj nie sme dost vlastenecky vychovaní? Očujte len, poviem vám. U nás v Ostrihome nenie to tak, ako to bývalo, keď ste Vy boli klerikom. Vtedy bola v Ostrihome „slovenská literárna škola“ kde sa Slováci vo svojej materinskej reči vzdelávali, dnes už tej niet. Za vašich časov ste mohli aj v materinskej reči kázať, my už nesmieme; my sme kázali už len maďarsky. My sme museli všetci pristúpiť za členov „maď. cirk. literárnej školy“, kde sme celý boží rok o ničom inšom neočuli, len o hazafišágu a vlastenectve. My sme vyšli zo seminára a neznali sme slovensky čítať a písať, bo nás k tomu neučili a Vy nám nadávate do daemagogov, ktorí ničime to čo ste vy nastavali.

Neurážajte našich bývalých predstaviteľných! Od samej elementárnej školy, cez celé gymnázium a v semináriume ani slova slovensky sme sa neučili, a len o samom vlastenectve nám hovorili. Len, že dneskajší svet, to vlastenectvo ináč pochopuje. Za vašich mladších časov báčinko drahý, to bol hazafišág, keď ste si ferbličku zahráli s páni pri dobrom vinku sa zabávali, cigán vám zahrál do uška n. m. zeti nóták a nakniec pobozkávali ste sa všetci dohromady a páni bratia dobrej vôle k ránu sa rozišli, ako hovorili: „ibant qua et si poterant“, išli kam a keď mohli.

Náš vlastenecký princíp, je heslo svätého Pavla apčstola: „omnibus omnia factus sum, gratis gratus atq.“ To ale vy nie ste v stave pochopiť, vy zakuklený až po krk do starých foriem, ako egyptská mumia, pozeráte, ako čas beží napred, a vy len pokukávate za ním, na miesto toho, že by ste ako „svetlo sveta“ v pred kráčali.

Báčinko drahý, ponač ako vidím. nás mladých kaplanov, náš „Pokrok, Slovenský Týždenník“, áno aj „Kat. Noviny“ veľmi obľubujete, budeme sa usilovať v týchto „luteránskych“ — ako vy tieto naše noviny nazývate — časopisoch s vašimi aristoteleskými úvahami sa trochu zaoberať, aby sme vaše vlastenectvo v pravom svetle postavili; len našim bývalým p. profesorom a predstaveným nekrivdite, tí sú zaiste ešte aj väčší vlastenci, ako ste vy, ohľadom ale múdrosti, vám sa nevyrovnajú, bo vaše mienky sú opravdové aphorismy, ale len pre „Černokňažníka“. Do videnia báčinko drahý!

Mladý kaplán.

Stahovanie ľudu!

Plným právom mohli by sme napísať, hrdutie ľudu, príval ľudu zo starej Europy do nového sveta. Národ sa valí, uteká ako pred biedou, pred nemocou, ako pred choleroou, zanecháva, opúšťa, neplače, nesmúti, uteká ako by ho hnali, s horkými slzami v srdci, s chladom v duši, s nevďačnosťou trpkou, sklamaný, roztrpčený, nešťastný a nespokojný.

Ba čo odohrá sa všetko v duši človeka než opusti svoju rodinu, svoju vlasť?! Kto stihol by opísať utrpenie otcov, matiek a detí, kto môhol by vyliečiť ten ból, ktorý zachvacuje všetkých, ktorí ťahajú preč za chlebom, šťastím, spokojnosťou a slobodou?

Kto nepocítil horečku vystahovania a vrelej túžby za zemou Kolumba, zemou práce, slobody a blahobytu, ten ani z ďaleka nevie, čo odohráva sa v nitre ubohých amerických vysťahovalcov, v tých, ktorí opúšťajú rodisko, vlasť a národ. To ťažko opísať, ťažko liečiť. Ale jedno je pravda: že samé vlastenectvo, že láska k vlasti, cit prislútnosti, nikoho doma nendrí nemá-li v ruke aj kus chleba a mäsa a vo vačku pár groší.

Z prázdneho křiku vlast nestučnie.

Z poukazovania na druhých, že tí a tí nie sú vlastenci, alebo že sú zlí vlastenci, vlasť žiadneho osudu nemá.

Nie len milovať a milovať, ale pracovať za vlasť, skutkom dokazovať svoju lásku, to znamená byť pravým vlastencom.

Vlasť žiada od nás čo jej patri, a dávame jej to s ochotou, za to ale žiadame, aby aj ona dávala a dávala hodne, nie dary pensie, milosti, zvýšené platy, ale aby dávala zlepšené podmienky životnosti, práce a zárobku.

A týchto podmienok u nás veľmi málo bolo a je. A ponač neni podmienok vyžitia doma, ľud hľadá si ich v Amerike, za ťažkú cenu sice ale hľadá si ich predsa.

Dajte podmienky, výživy, obchodu, dajte prácu, všetci sa vrátíme do starej vlasti.

Keď nedáte nám prácu, vlasť opustená klesne na čisto a hŕfy ľudu pohrnú sa stále ven na veľkú škodu a ztratu vlasti a národa. Veľkí páni, robte zákony, starajte sa zavčasu, lebo bude...!

Dopisy.

Prešporská stolica.

— Mor. Sv. Jány. Jako pri nedávnych udalostach, tak nás chcú násilensťvom a podplácaním i v polovke zničiť. Občania žiadame pod rukou 2—400 kor. a všetku škodu vynahradiť, potažne šacovať. Štark nůka bez šacovania ročne 5000 kor. Ohlási sa dakto, že chce i škodu platiť, Bože chráň, to sa nesmie, to je proti zákonu a skazia to. Nuž natoľko sme vyšli, že svojim vlastným majetkom vládnúť nemôžeme? Máme sa od zveriny celkom dať sozrať? To je až do neba volajúce! Či niet nikoho kto by sa za naše sväté právo zaujal, nás hájil? Niet ale div, lebo mnohí i z výboru majú ústa zalepené, bárs predtým kričali. Jednotlivým sa šacovanie stubuje. Hromady haluz a metre sa vláčia. Králikov už niet, sa tiež už minuli. Simeon, Jufo, Moro, Žogo behajú ako šialení. Nuž to sú naši dobrodinci naši opravdoví zástupci? Pekne to stojí i z výborom! Sľáva! A ku všetkému tomu ešte aj naši predstavení sú potajomky ako agitatori! Či chcú ostať pánskymi rychtarmi lebo rentmajstri? Občania! Spoločnosť, spolu držanie všetko premôže!

Občan.

— Búr Sv. Jur. Vefactený pane redaktor! Úctive vás prosíme o uverejnenie našich pár riadkov. Ponač už nikto nechce sa odhodlať písať do nášho obľúbeného „Pokroku“, chceme aspoň my dvaja priatelia „Pokroku“ niečim sa zvdčiť. Pred pár dňami zabili u nás zlomyseľní ľudia jedného hájníka so sekerou a zakopali ho v nevysokom borníku. Po nebohom ostalo päťoro nedospelých dieťok a smutná vdova. Sú ľudia čo ho futujú, ale sú aj takí, ktorí mu to prajú, odvolávajú sa na to príslovie: „akým mečom bojoval takým i zahy-

nuť“. Ale nie je to docela pravda, ponač on zo sekerou proti nikomu nešiel, ale nech to Boh súdi.

Dňa 19. t. m. mal náš „potravný spolok“ zábavu, ktorá vypadla veľmi skvele. Súčasťny sa tiež na tej zábave i niektoré vážnejšie osoby z okolia, medzi nima boli i pekné slečinky, na ktoré naše dievčatá krivým okom hľadely. Dievčatá, vázte si na budúce cudzích hosťov, lebo i vám sa to nebude ľubiť, keď budete niekde s nevďačnosťou prijaté. Na ostatok vďaka a česť všetkým tým cudzím hosťom, ktorí našu zábavu svojou prítomnosťou počtíli. Tešíme sa, že i na budúce na nás nezabudnú.

On a onu.

— Bellarie. O. Amerika. Divím sa, že nikto neohlasuje sa z Ameriky do starého kraja, ačpráve máme tu nového dost. Na tomto okolí je nás tu Slovákov mnoho. Väčšina pracujú v baniach na železnú rudu a nakladajú túto na vozíky, po ktorých sa potom do pece vozi. Dvaja mladí krajan, v práci ešte nezkušení tak nešťastne podkopali si kus rudy, že táto sa strhla a zasypala ich. Za tri štvrte hodiny ich odkopali, ale obidvaja boli mŕtví. Mena jejich sú: Ferdinand Pavelka, 18 ročný zo Závodov (prešp. stolica) Ondrej Nizký 26-ročný z Búr. Sv. Petra, tento posledný zanechal v kraji ženu i deti. Pavelka bol v Amerike len šesť dní, prišiel si tam pre smrť, Nizký 6 mesiacov, do spolku neprislúchal ani jedon, ich rodiny nedostanú žiadnej podpory. Rodáci, ktorí sem pridete, nech je vašou prvou starosťou vstúpiť do spolku. Tu je iný život, tu musí byť každý vo spolku, lebo nevie, kde ho nešťastie čaká.

Roľníka potká nešťastie u nás raz dva za 5 rokov, tu je vystavený úrazu každú minútu, keď sa ožobračí nedostane nič a keď zomre jako tito poslední, nedostane ich rodina, ženy, deti tiež nič.

Prvý americký dollar nech každý dá do spolku, nech nevypráva, že najprv cestu, šifkartu. Najprv spolok potom iné, keď zabezpečíš seba, zajištiš všetko. Už sme ich tu 7 pochováli, čo sa nechceli dať do spolku, ale ani jeden nestačil z nich si cestu zaplatiť, lebo nemali času, splukrajani ich museli pochovať.

Vreľý pozdrav všetkým čitateľom „Pokroku“.

Jozef Macejka.

Drobné zprávy.

— Srdečný pozdrav z Bremen! všetkým známym a priateľom, posielajú krajan, ktorí odcestovali 18. februára zo Skalice! Ján Horváth, Pavel Dinka, Jozef Barina, Pavel Petrovič, Jozef Halász, Frant. Sákup, Ján Petrovič a Ján Tomik. Nazdar!

— Skalickí remeselníci usporiadajú v nedeľu, dňa 26. febr. 1905. u pána R. Kusalika fašiangovú zábavu, spojenú s humoristickými prednáškami. Začiatok o pol 8 hodine večer. Vstupné za osobu 80 hal. Za rodinu 2 koruny. Kto sa chce milo a veselo pobaviť, nech nefutuje 80 halierov a nech pride na túto zábavu.

— Sdržanlivým. V sobotu 25. t. m. o 8. hod. veľký čajový večer s prednáškou. Priprava ku dňu 25. marca. Členovia dostavte sa všetci. V čitarni „Kat. Kruhu“.

— Prešporskí Slováci budú mať 4. marca tanečnú zábavu u P. Frant. Idziho, Šancová ulica čis. 27, ku ktorej sa úctive povoláva každý našinec. Začiatok o 8. hodine večer. Riaditeľstvo.

— Prosím ctené slov. obecenstvo, čo aj zvonku, kto pride do Prešporku, aby žiaden neobišiel môj hostinec, kde dobrým trunkom, jedlom a obsluhou, ba aj radou, kto ju potrebuje, každému posluženo bude.

S úctou odanný

Frant. Idzi, hostinský Šancová ulica 27.

— Pp. roľníkom v Skalici a okolí. Najnovší spôsob príživovania podsviňčat (cecáka) najmladšie prasiatka, ktoré sa nachádzajú

ešte pri svini je veľmi ťažko prízivovať. Tieto sú na všetko háklivé a obzvlášť jestli je ich viac, abyčajne ich niekoľko zakrpatí, alebo zdochne. Dokázalo sa, že pri takýchto prípadoch účinkuje najlepšie prikrmovanie podsvinčat krmným vápnom so značkou „Hospodár“. (Viď oznam na strane 4.)

Odkazi redakcie: Adelka Martovišova. Dopis prišiel neskoro, uverejníme v budúcom čísle. — *Dopisovateľovi*, ktorý nám taký pekný dopis zo Senice poslal odpovedáme, že to bude zajiste jedna s kompanie žitkovských bohýň a že si dáme záležať, aby sme ju vyňuchali a tiež na ňu posvietili. Druhý raz si nechte 5 kr. na vosk, aby ste mali čím čarovať.

Myšlienky.

* Korytnačka jako známo vydrží bez mozgu tri týždne, niektorí ľudia chodia bez mozgu po celý svoj život.

* Rozumní a veľkí mužovia musia byť utlačení, prenasledovaní — aby mali hlupáci radosť.

* Lakomec daroval žobrákovi kus buchty, tento vzal so stola noviny a zabalil si to „neberte mi ich, ešte som ani nečítal“ volal lakomec, žobrák na to: nič nerobí, keď vy niekomu volačo dáte, to sa musí dať do novín! . . .

* Divná vec je, že na svete sa dobré predsavzatie neodmeňuje, zlé úmysly ale trstane bývať

* Kto sám vypije 2 litre, nech sa nediví, že druhý vypije 5 litrov.

* S nápravou začni každý na sebe.

* Kto seba opanuje, je najväčším pánom, ale v očiach sveta zdá sa byť jeho panstvo malicherným.

Osvedčenie!

Ponevác som ja Pána Františka Černého pri príležitosti dňa 12. februára 1905. držaného valného shromaždenia na cti urazit nechcel a slová moje obražlivé nie len ihneď, neskorej aj pred svedkami odvolal, ale aj obraženého slušne odposil a od neho odpustenie obdržal, za povinnosť si pokladám i široké obecenstvo upovedomiť, že rozopra takto obapolne vyrovnaná je.

V Uh. Skalici, dňa 18. februára 1905.

Engelbert Pinkalský.

Povolanie!

„Sekulský gazdovsko-potravný spolok“ vydržiavať bude 5. marca 1905. popoludní o 4. hodine v rim. kat. škole svoje riadne valné shromaždenie, ku ktorému sa údovia účtively povolaávajú.

Predmety:

1. Oznam riaditeľstva, jako aj dozorného výboru o skončenom obchodnom roku.
2. Predostretie záverečných účtov minulého roku.
3. Voľba riaditeľstva.
4. Voľba dozerajúceho výboru.
5. Návrhy, ktoré sa musia tromi dňami pred valným shromaždením riaditeľstva oznámiť.

Záverečné účty budú v miestnosti „gazd. potrav. spolku“ 8 dňov k prezretiu vyvesené.

Riaditeľstvo.

V Sekulách, dňa 20. febr. 1905.

(P. p. Morva-Szt.-János).

Verejná licitácia. Salamon a Karol Ehrenstein budú predávať na verejnej licitácii u p. Pavla Vallacha, dňa 26. februára t. r. o 2 hodinách popoludní, majir (Horní majire) pod číslom 17. Hneď pri tom budú dávať hore menovani do árendy rola pod 70 merie. Výminky pred licitáciou, prečítané budú.

Je na predaj koč, dobre opravený a obnovený. Cena dľa dohodnutia u Jána Veselý kováčského majstra v Šaštine.

Dom na predaj! V Bór Sv.-Jure je na predaj dom po kolárovi aj z kolárskymi nástrojami (Werkzeugom). Dom predá sa i bez nástrojov. Hlásiť sa možno u Kateriny Hrnčírik, v B.-Sv.-Jure. (Ee. 2. ko)

— V nedelu večer v „Kat. Kruhu bude licitácia na odvezenie hliny od Kat. domu.

Svoj ku svojmu a vždy

dľa pravdy.

BESEDNICA.

O žitkovských bohýňach.

(Dokončenie.)

Naradovaný otec dal bohyni ihneď 2 zlaté, a prislúbil, že keď tak najde, pošle jej hneď 5 zlatých.

Teraz ponáhlali obidvaja s radosťou domov. Pravda doma sa všetko tak prihodilo, ako bohýňa hovorila. Syn poslal 10, otec 5 zlatých a tak bohýňa zarobila za malú chvíľku 17 zlatých. —

Pravotári! Závídte bohyni remeslo!

Syn možno, že nenie docela presvedčený o vševědčnosti bohýne, ale teraz už musí mlčať, aby sa sám neprezradil. — Toto bol vyklebetil sprevádzač zo zlosti, keď sa bol s bohýňou neskôr povádil.

2.) Bohyne majú nie len na okoliu, ale ďaleko široko svojich náhončích. Až pri Fraštáku je jeden pastier, ktorý sa tiež zabýva s čarovaním. Je veľkým nepriateľom žitkovských bohýň. Žeby on mal dajaké spojenie s nimi, to nikomu nenapadne, ani by to nik neuveril. Veď im vždy nadáva a sám sa zapodieva tým remeslom.

Roku 1900 na jaro, ztratilo sa jednému fraštáckemu gazdovi tiež 100 zlatých, ale v celku (stovka). Keď všetko hľadanie bolo márne dostavil sa ráz odopoludnia pastier — čarovník ku gazdovi a hovoril: „Gazdičko, vám sa stalo nešťastie; ktosi vám ukradol stovku.“

„Tak je“, odvetil zadiveno gazda, — „očuli ste o tom?“

„Očul, a preto idem k vám.“

„Azdaj viete, kto ju ukradol?“

„To neviem; ale to viem, že tie bohyně na Žitkovej — bodaj sa prepady — mne križom slámu preložily, aby som hádať nemohol. Ale však ja im posvietim! — Idzte tam gazdičko a hovorte tej Fuksene, že keď vám nepovie, kto tú stovku ukradol, že budete u nej hľadať. Všetk ju máte poznačenú s dvoma križikami a že ste istý, že ju u nej nájdete.“

„A jako to viete?“

„To je moja vec; keď tomu tak nebude, pozrite tu položím 5 zlatých, aby ste si vašu útratu zaplatili. Keď ale bude, dáte vy mne 5 zlatých.“

No toto bola jasná reč. Gazda nič nehovoril, 5 zlatých položil do fióka a sobral sa ihneď na mašinu.

Dojduc k bohyni, táto sa robila ufaknutou. „Ach, Bože, Božičku! kto vás sem polal?“

„O to sa nestarajte! Viete prečo som prišiel?“

„Veru viem; ale gazdičko, ja toho zlodeja vyzdradic nemôžem, on lutuje svoj skutok, a už vám aj vrátil vašu stovku. Keď dôjdete domov, nájdete ju v maštali v okienku pod lampášom.“

„Všetk tá stovka bola u Vás?“ pýta sa celkom zadivený gazda.

„Bola — nebola, máte ju doma a kedz nie, nech sa tu hneďz prepadnem.“

Gazda rozmýšľal. Bohýňa ale dodala: „Ten zlodej mi slúbil, keď ho nevyzradím, že mi dá

10 zlatých. Preto ja teraz škodujem. Volačo mi nahraďte gazdičko!“

„Keď najdem stovku doma, pošlem ja tu desiatku!“ odvetil gazda a odišol. Bohýňa za ním ešte vclala: „Ten kto vás sem poslal, nech sa prepadne!“

Gazda našiel doma stovku, jako bohýňa hovorila, zaplatil aj pastierovi, aj bohyni a bude bárs predkým prisahať, že ľudia vedia čarovať.

Pravda to on nevedel, že pastier sám bol ten zlodej, spyknutý s bohýňou; on to ale sám vyrozprával v opilstve u jedného krémara v Drietomej, keď bol na návševu svojej priateľky.

3.) Dvaja remeselníci od Bánoviec išli na Žitkovú o radu istej záležitosti. Jedon z nich bol posmeškár; neveril nič o bohýňach, ale k vóli priateľovi išel

Medzi Drietomou a Starým Hrozenkovom sú pri silnici 2 krémy. Prvá je kresťanská; druhá židovská už na hranici Moravy. Tuto sa stavili obidvaja na pohár slivovice a pýtali sa na cestu.

Jedno, tak asi 12—13-ročné dievča sa núkalo, že ich zavedie. Ale oni odpopreli. Dievča odišlo, oni si ho ani nevšimli

Keď sa potúžili, dali sa na cestu. Od silnice, keď sa poľnou cestou odbočí, je tam dosť hlboký járčok a prez tento sa musí prekročiť. Na ľavo sú roľe a lúky, na pravo tiež lúky ale aj krovie, prúti a tnie.

Prihodilo sa, že keď preskakovali, tomu posmeškárovi dačo uvrzlo, ako sa hovorí: „pustil ducha s poza brucha. Eh, toto bude pre bohýňu!“ dodal so smiechom. —

Za pol hodiny stáli pred bohýňou. Jednými dvermi vnišli a druhými v tom okamžení uvrzlo dievča, malo priam taký oblek, ako aj tá, čo v kréme sa za vodiča núkala.

Bohýňa ich privítala: „Vy idete z ďaleka a chcete, aby som Vám dala radu v istej veci. No, z toho nič nebude“. A obratiac sa k tomu posmeškárovi, dodala: „To, čo ste mne oferovali, keď ste cez járčok preskakovali, to si ponechajte; to je pre vás; ušite si z toho vrecko na tabák, alebo rukavicu na nos, vy šetce zasmolený! Tam sú dvere, idzte s Bohom! Pre vás není som na svete!“

Remeselníci pozreli jedon na druhého; oba sa zamrzeli. Ale bohýňa ich tísila von a búchla za nimi dvermi. Odišli cestou nehovorili nič Húťali. No, stavili sa zas u žida na pohárček.

„No ale ste sa skoro navrátili“, — ozvalo sa dievča, ktoré zase tu sedelo. „Mali ste ist so mnou, boli by ste lepšie pochodili!“

Posmeškárovi sa v hlave zablíslo, ale nehovoril nič. Až keď odchádzali, popošiel ku dievčatu a vylepil jej poriadne za ucho. —

No dost! Takých príkladov mám nashlietraných so 20, keď sa bude páčiť, druhý raz viacej. *Strýčko Ferdinand.*

Skalický gazd. potravný spolok

odporúča svoj hojne zasobený sklad.

Umelých hnojiv

== a chylského liadku, ==

ako aj datelinového, travného a repného semena v najlavnejších

cenách

Výstraha!

Pozor na značku!

Krmne vápno, ako každý článok, vyrába sa dneska vo veľkom. Ponevác povaha obchodu donáša, že každý usiluje sa čím viac a čím lacnejšie predať, deje sa to mnohokrát na úkor dobroty a tak sa stalo, že dnes už aj krmne vápno dostáva sa do obchodu nepravé, falšované, lacnejšie.

Takéto vápno býva potom viac škodlivé, ako osožné, lebo z pravidla obsahuje jedovaté prímiesky ako chlór, flór a iné a statok keď aj nehynie, ale neprospeje.

Ten gazda tedy, ktorý skutočne chce, aby mal zdravé, silné kone, vytrvalé voly a vôbec rožný statok, — aby mu žrebce rýchle rástly, — kravy aby cez celý rok dojily a maly krásne teľatá, aby dávaly hustejšie mlieko, aby mu svine mnoho a zdravých prasiec daly, prasce i svine dobre žraly a sa ľahko a lacno krmily, aby moc vážily a daly tučnú slaninu, aby mal peknú hydinu, moc vajec a masti, menovite však aby mu statok nehynul, — ten gazda nech vždycky hladi, aby objednával len pravé, nefalšované krmne vápno, za ktoré mu patričný dodavateľ v plnej miere ručí.

Pravé krmne vápno predáva sa v 5 kg. ťažkých, blombovaných vrecúškach a také vrecúško stojí

2 koruny

u firmy: **Kroneraff a Jesenský Lipt. Sv. Mikuláš.**

Plakáty na požiadanie zadarmo.

Každá sporiva gazdina

používa

Kolínskej kávovej prísady

SO SOKOLOM == SO SOKOLOM

Docielí tým výdatnej, chutnej a pekne zbarvenej kávy.

TOVARNE:

v Kolíne a Prostejove, Morava

Odpredaj

ovocných stromov (hrušky a jablone) s bohatými koreňami, s peknými rovnými pníkami a peknou korunou, v najlepších ranných i neskorých druhoch.

Tieto ovocné stromy sa v každej polohe a pôde iste a dobre daria, lebo planky prinášam zo severného studeného Schleswig-Holsteina a ku tomu mám moju stromovú školku na zlom piesočnatom grunte založenú.

Ceny vysoko- i polokmenných stromkov:

I. výber 45 kr. za kus — 100 kusov 40 zl.
II. „ 40 kr. za kus. — 100 kusov 35 zl.

Zvláštny výber 50 krajciarov za jeden kus.

Objednať možno u: **Frant. Winkler**, vrch. zahradníka v gr. Wenckheimskej strom. školke vo Vef. Levároch.

VODOVODY

samočinné i pomocou strojov

pre mestá, obce, veľkostatky, villy, tehelne, továrne a domy súkromné.

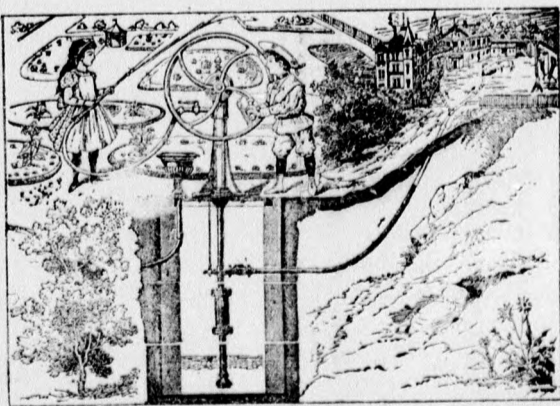
Najlepšie
PUMPY
trvanlivé
a so zárukou
zhotovuje
zariaďuje

Továrneň na
vodovody a
pumpy

JAN VÍTEZ v Přerově (Morava).

CENY MIERNE.

Prečítané výpočty a cenníky zadarmo.

Vzorky zadarmo a franco.

Lodenové sukne

polovlnené rôznych bariev, 1 kus 65—70 kr. Sukne „Mandžuria“ (novinku) po 1 zl. 20 — 1 zl. 25., spodné nohavice po 50 kr. — 1 zl. vyrába a dobierkou zasiela:

I. Česká vyr. a vyvoz suken lodenových **Adolfa Jelínka**

v Lísku, p. Jimramov. (Morava.)

Nehodiaci sa tovar buď vymením alebo vezmem späť a peniaze vrátim!

Každá nespokojnosť vylúčená!!

Do 5 kgr. balíku vojde 7 sukien.